

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Evou Lukotkovou v právní věci žalobce: **M. Š.**, zastoupen Mgr. Lubošem Komůrkou, advokátem se sídlem Benešova 8, 586 01 Jihlava, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení Praha**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádnému z účastníků **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalované ze dne 25. 8. 2011, č.j. byly zamítnuty námitky žalobce a rozhodnutí ČSSZ ze dne 1. 7. 2011, č.j. bylo potvrzeno.

Žalobce podal dne 5. 10. 2011 žalobu adresovanou žalované, která byla postoupena zdejšímu soudu dne 19. 10. 2011. Na výzvu soudu byla žaloba doplněna žalobcem podáním, které bylo doručeno Krajskému soudu v Brně dne 6. 12. 2011. Z obsahu žaloby bylo zřejmo, že žalobce nesouhlasí s výší starobního důchodu ve výši 10.311,- Kč, poukázal na platby, které má v souvislosti s bydlením (elektřina, plyn, vodné, stočné, pojištění). Zároveň požádal o ustanovení právního zástupce.

Usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 15. 12. 2011, č.j. 22 Ad 63/2011-17 byl žalobci ustanoven zástupce Mgr. Hana Ševčíková, advokátka se sídlem Majakovského 1517/10, 586 01 Jihlava. Proti usnesení podal žalobce kasační stížnost, rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 2. 2012, č.j. 4 As 6/2012-13 bylo usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 15. 12. 2011, č.j. 22 Ad 63/2011-17 zrušeno a věc vrácena tomuto soudu k dalšímu řízení.

Usnesením ze dne 23. 3. 2012, č.j. 22 Ad 63/2011-35 soud ustanovil žalobci pro předmětné řízení zástupcem Mgr. Luboše Komůrka, advokáta se sídlem Benešova 8, 586 01 Jihlava. Usnesení nabylo právní moci dne 4. 4. 2012.

Na výzvu soudu doplnil právní zástupce žalobce podáním ze dne 30. 4. 2012 žalobu, v níž upřesnil, že nesouhlasí s uvedenými zápočty za rok 1978 až 1989, žádal o prověření údajů vztahující se k této době. Konstatoval, že žalovaná argumentuje tím, že doklady na jejíž základě mu byla započtena doba zaměstnání a výše vyměřovacích základů pro nárok na invalidní důchod byly sice skartovány, ale rozhodné údaje, které jsou potřebné pro posouzení jeho nároku zůstaly zachovány. Tyto sice vyjmenovává, ovšem nijak v rámci rekapitulace provedeného dokazování nekonstatuje jejich obsah, aby bylo možno dovodit, že závěry byly učiněny právě na základě těchto dokumentů, a že korespondují s jejich obsahem.

Žalovaná ve vyjádření ze dne 17. 10. 2011 a dne 14. 5. 2012 uvedla, že žalobce nesouhlasí se zápočty v letech 1972 až 1989, žádá o jejich prověření. Zápočty žalovaná opakovaně prověřila, neboť obdobný požadavek žalobce uplatňoval i v minulých letech, ale žádné rozpory v započtených dobách pojištění a vyměřovací základech neshledala. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalobci přesně a podrobně vysvětlila způsob výpočtu přiznaného starobního důchodu, na který se ve vyjádření plně odvolává. V návaznosti na doplnění ze žaloby prostřednictvím právního zástupce ze dne 30. 4. 2012 dále uvedla, že v připojeném doplňku neuvádí žalobce žádné konkrétní nedostatky napadeného rozhodnutí, na které by žalovaná měla reagovat.

Ze správního spisu vyplývá, že žalobce uplatnil žádost o plný invalidní důchod dne 11. 3. 1982. V tiskopisu žádosti (strana 2) je uveden přehled dob zaměstnání do 18. roku věku a doby zaměstnání po 18. roku věku, dále doba učení (od 1. 9. 1965 do 30. 9. 1968) učební poměr strojní zámečnický, od 1. 9. 1964 do 15. 2. 1965 Pleas Luka nad Jihlavou, od 30. 9. 1968 do 31. 12. 1969 ČSAO, národní podnik Jihlava, od 3. 1. 1970 do 31. 1. 1970 elektrizace železnic Praha, od 9. 2. 1970 do 31. 10. 1970 Pleas Havlíčkův Brod, od 14. 12. 1970 do 14. 3. 1975 Okresní podnik služeb Jihlava, od 3. 4. 1975 do 3. 5. 1975 Tesla, k. p., závod Jihlava, od 4. 4. 1978 do 31. 10. 1981 STS Jihlava. Invalidní důchod mu byl přiznán ode dne 1. 1. 2010. Dne 16. 5. 2011 podal žádost o přiznání starobního důchodu s tím, že výdělečná činnost u něho skončila dne 3. 5. 1975. Žádal o přiznání důchodu i jeho výplatu ode dne 1. 7. 2011. Je sice pravdou, že doklady, na jejichž základě byla započtena doba zaměstnání a výše vyměřovacích základů pro nárok na invalidní důchod, byly skartovány, ale základní a rozhodné údaje, které jsou potřebné pro posouzení nároku účastníka řízení na starobní důchod ve spisové evidenci zůstaly zachovány (žádost o dávku, osobní list důchodového pojištění, rozhodnutí o přiznání plného invalidního důchodu, další spisová evidence).

Z rozsáhlé korespondence vyplývá, že skutečnosti uváděné žalobcem v žalobě byly již v dřívějších letech několikrát podrobně šetřeny, není zcela zřejmo čeho se svými opakovanými podáními domáhal. Dále z listinných dokladů vyplývá, že žalobce byl omezen způsobilostí k právním úkonům, výplata plného invalidního důchodu byla proto zřízena

k rukám účastníka řízení ode dne přiznání plného invalidního důchodu až do 2. 11. 1982, kdy byla výplata zajištěna k rukám opatrovníka A. V., předsedy MNV Luka nad Jihlavou. Od března roku 1991 došlo ke změně opatrovníka, takže výplata důchodu byla zasílána k rukám A. Š. Od března roku 1995 pak byla prováděna k rukám nového opatrovníka Z. S., Obecný úřad Luka nad Jihlavou. Od 2. 12. 1997 byla výplata důchodu zastavena a rozhodnutím ze dne 3. 12. 1997 nadále byla poskytována přímo účastníku řízení. Ve spise je dále založen osobní list důchodového pojištění ze dne 7. 6. 2011, z něhož vyplývá, že žalobce získal do dne vzniku nároku 37 roků pojištění.

Krajský soud v Brně ve věci rozhodl následovně:

Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), osobou oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).

Soud rozhodl ve věci bez jednání vzhledem k zákonným podmínkám dle § 51 odst. 1 s.ř.s.

Rozsah přezkumu soudu byl ve vztahu k napadenému rozhodnutí žalované podle § 75 odst. 2 věta první s.ř.s., zásadně vymezen v žalobě uplatněnými žalobními body.

Jmenovaný byl v dřívějších letech poživatелеm plného invalidního důchodu, jehož výpočet vycházel z osobního vyměřovacího základu ve výši 1.288,- Kč. Při výpočtu výše osobního vyměřovacího základu pro přiznání starobního důchodu žalovaná postupovala v souladu s ust. § 16 odst. 1, 3 a 8, § 17 odst. 1, § 19 odst. 1 věta první, zákona č. 155/1995 Sb. v platném znění. Vzhledem k tomu, že starobní důchod nesmí být vyměřen z nižšího výpočtového základu než kolik činí výpočtový základ stanovený podle § 15 osobního vyměřovacího základu, z něhož byl dřívější důchod (plný invalidní důchod) vyměřen, vynásobeného příslušným koeficientem, žalovaná přihlédla ke skutečnosti, že žalobce pobíral plný invalidní důchod, který byl vyměřen z osobního vyměřovacího základu ve výši 1.288,- Kč. Výši osobního vyměřovacího základu po vynásobení příslušným koeficientem 9,3144 s výši osobního vyměřovacího základu vypočteného podle ust. § 18 zákona č. 155/1995 Sb. v platném znění proto porovnal a na základě tohoto srovnání bylo zjištěno, že osobní vyměřovací základ vypočtený dle § 19 citovaného zákona je nižší než činí 11.997,- Kč. Pro výpočtový základ tak byl použit osobní vyměřovací základ dle ust. § 18 citovaného zákona ve výši 22.861,- Kč. Dle § 15 citovaného zákona výpočtový základ byl propočten ve výši 14.559,- Kč. Vzhledem k tomu, že žalobce získal do dne vzniku nároku 37,0 roků pojištění, výše procentní výměry do vzniku nároku činí 55,5 % výpočtového základu měsíčně, tj. 37,0 roků x 1,5. Procentní výměra proto byla vypočtena z částky 14.559,- Kč, 55,5 %, tj. 8.081,- Kč. Vzhledem k tomu, že výše starobního důchodu se skládá ze základní a procentní výměry (§ 4 odst. 2 citovaného zákona), základní výměra činila 2.230,- Kč, procentní výměra 8.081,- Kč, takže výše starobního důchodu činila 10.311,- Kč.

Krajský soud v Brně ve shodě se stanoviskem žalované dospěl k závěru, že údaje uvedené na osobním listu důchodového pojištění nevzbuzují pochybnosti o správnosti zhodnocení jednotlivých dob pojištění, výše starobního důchodu byla stanovena v souladu s citovanými právními ustanoveními zákona č. 155/1995 Sb. v platném znění. Veškeré uváděné doby pojištění uvedené v žádosti o plný invalidní důchod byly započteny, ode dne přiznání dávky důchodového pojištění jsou mu veškeré následné doby až do 30. 6. 2011

zhodnoceny jako náhradní doby pojištění dle ust. § 5 odst. 1 písm. t) a § 12 odst. 1 citovaného zákona.

Z výše uvedených důvodů proto musí Krajský soud v Brně konstatovat, že nebyla zjištěna skutková ani právní pochybení v rozhodnutí žalované, a proto podle § 78 odst. 7 s.ř.s. byla žaloba jako nedůvodná zamítnuta.

Žalobce ve věci samé nebyl úspěšný, žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona, soud proto rozhodl tak, že žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení (§ 60 odst. 1, 2 s.ř.s.).

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 29. června 2012

JUDr. Eva Lukotková, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Barbora Zachovalová